

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu **D. R.**, J., N., proti žalovanej **S.P.** U., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo 332-5654-GC-04/2006 z 13. decembra 2006, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. júna 2007, č. k. 29S/8/2007-33, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 29S/8/2007-33 zo dňa 12. júna 2007, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím z 13. decembra 2006 žalovaná potvrdila rozhodnutie pobočky, ktorým bola žalobcovi podľa § 277 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení uložená povinnosť zaplatiť zvýšené poistné na poistenie zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania (ďalej len „zvýšené poistné“) za obdobie február až apríl 2002 a január až marec 2003 v sume 7.100,–Sk.

Krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovanej číslo 332-5654-GC-04/2006 zo dňa 13. decembra 2006 a rozhodnutie pobočky žalovanej v N. číslo 700-1420020906-GC04/06 zo dňa 25. augusta 2006 (ďalej len „rozhodnutie pobočky“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej „OSP“) zrušil, vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Po preskúmaní rozhodnutia dospel krajský súd k záveru, že žalovaná a ani pobočka žalovanej nerozhodli zákonne, keď napriek riadne zistenému skutkovému stavu veci, t. j. že žalobca v kontrolovanom období vykonával na základe živnostenského oprávnenia reálne a preukázateľne len pohostinskú činnosť, pri vydaní rozhodnutia o uložení povinnosti zaplatiť zvýšené poistné vychádzali zo živnostenského oprávnenia, podľa ktorého mal žalobca v kontrolovanom období oprávnenie aj na vykonávanie iných činností. Krajský súd dôvodil tým, že zo samotnej dikcie zákona je evidentné, že ak zamestnávateľ vykonáva rôzne druhy činností, použije sa sadzba poistného na poistenie zodpovednosti za škodu vzťahujúca sa na činnosť s najvyššou sadzbou poistného. Zákonodarca mal pri tom

na mysli skutočné a faktické vykonávanie činnosti a nie len reálnu možnosť vykonávať túto činnosť na základe príslušného oprávnenia.

Proti rozsudku krajského súdu sa včas odvolala žalovaná. Nestotožnila sa s právnym názorom krajského súdu vysloveným v jeho rozsudku. Podľa jej názoru je zamestnávateľ povinný podľa § 15a ods. 1 zák. č. 274/1994 Z.z. vypočítať si poistné na poistenie zodpovednosti za škodu sám z vymeriavacieho základu určeného v zmysle § 16a zákona, v závislosti od príslušnosti zo zákonom stanovenej kategórie. Pri určovaní sadzby poistného je potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 15a ods. 2 zákona v znení účinnom do 31. decembra 2003, podľa ktorého zamestnávateľ, ktorý vykonáva rôzne druhy činností, použije sadzbu poistného, vzťahujúcu sa na činnosť s najvyššou sadzbou. Pojem „vykonáva“ sa podľa citovaného ustanovenia viaže so zamestnávateľom, ktorý na základe oprávnenia (napr. výpisu z obchodného registra, živnostenského oprávnenia a pod.) môže vykonávať rôzne druhy činností. Pod činnosťou, ktorú zamestnávateľ vykonáva, podľa názoru žalovanej spomedzi všetkých činností, ktoré zamestnávateľ mohol vykonávať, treba rozumieť tú činnosť, na ktorú sa vzťahuje najvyššia sadzba poistného na poistenie zodpovednosti za škodu, a to bez ohľadu na to, či takú činnosť skutočne vykonával. Žalovaná preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej trval na dôvodoch svojej žaloby a nesúhlasil s výkladom zákona zo strany žalovanej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach a v rozsahu odvolania žalovanej (§ 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

V danej veci bol sporný výklad ustanovenia § 15a ods. 2 zák.č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni v znení zák. č. 242/2001 Z.z. (ďalej len „zákon“).

Podľa § 15a ods. 2 zákona ak zamestnávateľ vykonáva rôzne druhy činností, použije sa sadzba poistného na poistenie zodpovednosti za škodu vzťahujúca sa na činnosť s najvyššou sadzbou poistného.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že u zamestnávateľa, ktorý má povolenie na výkon rôznych druhov činnosti je pre vznik povinnosti platiť vyššiu sadzbu poistného podľa § 15a ods. 2 zákona rozhodujúci skutočný výkon činností s vyššou sadzbou poistného. Len možnosť (oprávnenie) vykonávať činnosť s vyššou sadzbou poistného, bez reálneho výkonu takej činnosti, nezakladá povinnosť platiť poistné v tejto vyššej sadzbe.

Aj odvolací súd preto dospel k záveru, že tak rozhodnutie žalovanej ako aj rozhodnutie pobočky ako správneho orgánu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo úspešný žalobca si ich náhradu neuplatnil a žalovanej právo na ich náhradu nevzniklo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 29. apríla 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová